Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

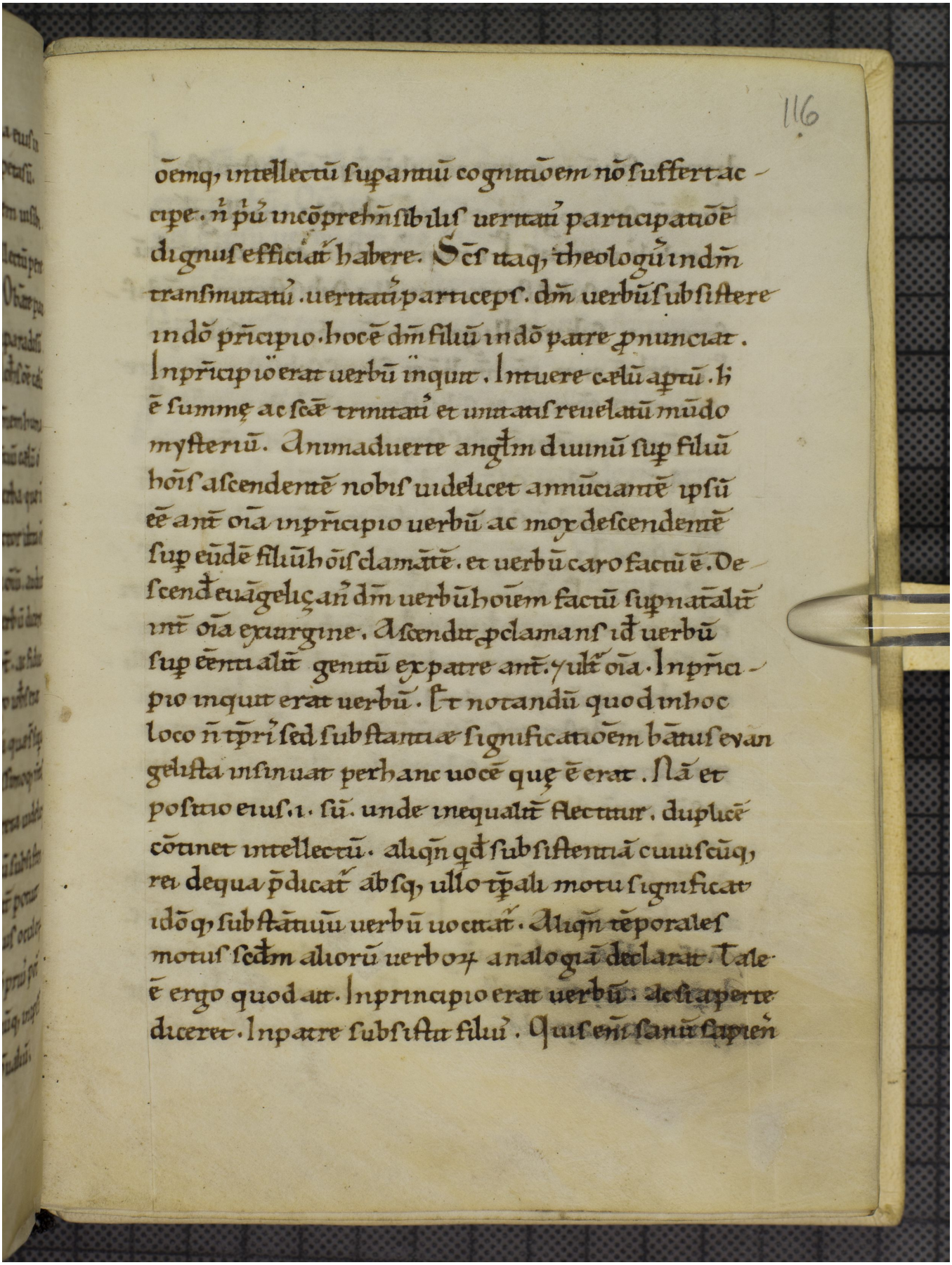

116

oemq, intellectu supantu cognitionem no suffert ac
cipe. n pu incoprehnsibilis uertati participatione
dignus efficiat habere. Sc tiaq, theologu indm
transmutatu. uertati participes. dm uerbu subsistere
in do principio. hoc dm filiu in do patre pnunciat.
In principio erat uerbu inquit. Intuere celu aptu. hi
e summe ac sce trinitati et unitatis reuelatu mudo
mysteriu. Animaduerte angtm diuinu sup filiu
hois ascendente nobis uidelicet annuciante ipsu
ee ante oia in principio uerbu ac mox descendente
sup eude filiu hois clamate. et uerbu caro factu e. De
scendt euangeliçan dm uerbu hoiem factu sup natalit
int oia exuurgine. Ascendit pclamans id uerbu
sup centialit genitu ex patre ant. yulit oia. In princi
pio inquit erat uerbu. Et notandu quod in hoc
loco n tpri sed substantiae significationem batus evan
gelista insinuat per hanc uoce que e erat. Sa et
positio eius. i. su. unde inequalit flectitur. duplice
continet intellectu. aliqn qd subsistentia cuiuscuq,
rei de qua pdicat absq, ullo tpali motu significat
idoq, substantiuu uerbu uocitat. Aliqn teporales
motus secdm alioru uerbor analogia declarat. Tale
e ergo quod ait. In principio erat uerbu. desiderate
diceret. In patre subsistit filiu. Quis enim sanu sapien